

Hoorngeschal in Fort Pannerden

In september 2019 zal er een bijzonder project plaatsvinden in Fort Pannerden. Momenteel is Eva Beunk, een jonge componiste, druk doende om een bijzondere opera te schrijven voor 33 hoorns en 3 zangers. Zij heeft zich laten inspireren door de locatie waar de uitvoeringen zullen zijn en dat is het Fort Pannerden, gelegen op de splitsing van Rijn en Waal (Pannerdens Kanaal). Voor het verhaal van Eva verwijs ik graag naar de website www.opwacht.nl en naar het interview in de vorige editie van Uijlenspieghel.

In voorbereiding op de opera wilde Eva testen hoe zij de locatie kan gebruiken. Vanwege de beperkte ruimte zal ze creatief denkwerk moeten verrichten om de uitvoering te kunnen laten slagen. Voor deze voorbereiding organiseerde ze op 23 december een kerstvertelling door een voorlezer en vijf hoorns. In aanvang was ik niet betrokken bij dit project, maar in de week vóór de kerstvertelling bleek één hoornist niet te kunnen en werd ik gevraagd in te vallen. (De andere hoornisten waren Cobi Lelie, Yvonne van Rens, Dick Hesselink en Chrit van Rijt.) Er werd mij gezegd dat ik niets hoefde voor te bereiden en dat alles wat ik zou doen “goed” was! Mijn nieuwsgierigheid maakte dat ik ja heb gezegd.

En wat ben ik blij dat ik dat heb gedaan! Allereerst hebben we met de vijf hoornisten en Eva alle ruimtes bekeken en getest hoe hard we konden blazen en hoe ver we van elkaar vandaan moesten lopen (al blazend) tot we elkaar niet meer hoorden. Ik heb in een soort koepelvormige ruimte al blazend 360 graden om mijn eigen as gedraaid, en weet je, dan kom je onderweg je eigen geluid tegen! Bizar!

Na de “testfase” begonnen we aan de kerstvertelling. Hierbij kregen we een aantal muziekfragmenten en het verhaal. Als in het verhaal een specifiek woord (bijvoorbeeld “wacht”) werd voorgelezen, dat bij een fragment hoorde, moesten we beginnen met het spelen van dat fragment. Dezelfde noten moesten herhaald worden tot we het woord dat het volgende fragment aangaf hoorden. Je mocht zelf weten of en hoeveel rust je nam tussen de herhalingen van hetzelfde fragment en ook tempo en dynamiek mocht je vaak zelf bepalen. Ik vond het als klassiek opgeleide amateur ronduit raar dat ik zelf mocht weten hoe vaak ik de noten mocht spelen. Elke hoornist kreeg zijn/haar eigen “woorden met noten” en daarmee mochten we improviseren.

We hebben het verhaal vijf keer uitgevoerd en het was vijf keer totaal verschillend. Supergaaf om meegemaakt te hebben en wat was het leuk dat je uiteindelijk “op gevoel” het verhaal van de verteller mee richting kon geven, we waren als het ware zelf de componist geworden. Ik had nooit gedacht dat ik zou kunnen zeggen dat improviseren oprecht leuk is om te doen.

Jullie zullen begrijpen dat ik me heb opgegeven om mee te doen aan de opera. Ik wens Eva nog veel succes met alle voorbereidingen, maar ik weet zeker dat zij zal slagen om met haar enthousiasme een prachtige opera neer te zetten. Ik kan niet wachten tot het zover is!

